

til Sikkerhed hos Dvrigheden, hvorefter der gives en Frist af 14 Døgn, inden Indbankning behøver at finde Sted. Oversides nogen af disse Tidsfrister, da forfalder den tilkjendte Erstatning med mere til Inddrivning ved Udpantning, hvilken fleer i Henhold til Bestemmelserne for Inddrivning af de kongelige Skatter.

§ 5.

Findes ingen Penge i Communens Kasse og Bestyrelsen nægter at fordele Beløbet paa Dberne, da fordeles vedkommende Dvrighed selv det Beløb, som skal inddrives, i Kjøbstæderne efter den seneste Opkrævning efter Bygningskatten, i Landcommunerne efter Hørfornet.

§ 6.

Erstatningspligten indtræder ikke, naar Skaden er forvoldt hovedsagelig ved Personer, der have sammenrottet sig paa en anden Communes Grund eller af ikke hjemforlovede Krigsfolk; i første Tilfælde falder Erstatningspligten paa den Commune, paa hvis Grund Sammenrottelsen har fundet Sted, i sidste Tilfælde paa Staten.

§ 7.

Er flere skadelidte ved samme Begivenhed, da kunne de klage i eet Klageskrift paa Samtliges Begne. Ligeledes skal et Erstatningskrav, som angaaer flere Communer, indbefattes i et samlet Klageskrift, der da indgives til den Dvrighedsperson, under hvis Omraade det største Krav falder.

§ 8.

Reises Tvivl mod de i Klageskriftet anførte Kjendsgjerninger, eller nærer Dvrigheden selv saadan Tvivl, da har den ufortøvet at inlede en Undersøgelse over hvad der er forefaldet, Skadens Størrelse og de øvrige med Sagen forbundne Omstændigheder. Acterne herover meddeles saavel den Skadelidte som vedkommende Commune, førend Sagen foretages i Retten. Her kunne begge Parter fremsætte Forlangende om nysigtigere Undersøgelse, men der kan ikke fordres Vidneførel, Edsafleggelse eller Frigjørelse ved Ed. Dommeren samler Afgjørelsen om, hvem der ere erstatningspligtige, hvor stort Erstatningsbeløbet bør være og Procesomkostningerne i een Dom, der affiges uden at Dommeren derved er bunden ved bestemte Beviisregler.

§ 9.

Indbankning af en saadan Dom (§ 4) kan fleer til den nærmest overordnede Domstol, hvis Dom bliver endelig afgjørende.

§ 10.

Den, som efter Dvenstaaende har maattet ubrede Erstatning, har igjen sit fulde Krav mod den eller dem, som have afstedkommet Skaden, herunder indbefattet alle dem, der have deltaget i og frivillig været tilstede ved Sammenrottelsen eller Opløbet, hvilke svare Een for Alle og Alle for Een.